

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Borisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.

INSERATE
se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele:

BISOURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf., Nux. Augenfild & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. O. P. pelik Nachf. Anton Ooppelik. în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII. Erzsebet-körut).

PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o seriă garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarifar și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franco.
Se prenumeră la toate oficiile poștale din întru și din afară și la d-nii colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Tergul Inului Nr. 30, etajiu I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 205.

Brașov, Luni-Marți 18 Septembrie (1 Octombrie).

1901.

Alegeri curate?

E lucru scandalos și revoltător, dăr este constatată afară de ori-ce îndoială, că aproape în toate ținuturile Transilvaniei, Bănatului și a Țerei ungurești se face o vânătoare aproape desperată pentru a câștiga alegătorii români și a-i înrola în tabăra votanților pentru candidații guvernului, de totă pânura. Parcă s'a dat un semnal de sus dela stăpânire, ca să se facă toate eforturile posibile pentru a sparge șirurile naționaliste ale Românilor nemulțumiți cu starea lucrurilor și a compromite opozițiunea lor pasivă.

Și la alegerile dietale de mai înainte a fost pusă în praxă această tactică, dăr pare că nici odată nu și-au dat adversarii noștri atâta silință și nici odată nu au pășit cu atâta cutezare și nerușinare, ca și când s'ar înțelege de sine, că alegătorul român nu mai are înaintea lor altă menire în acest stat, decât a-le servi ca material, pentru-ca să se facă treburile și să se potă urca pe scara puterii în sus. După-ce guvernele ungurești, prin cea mai struntată violare a călcării a legilor și constituției, au adus partidul nostru național în starea oprimată de aji, acum vor să se folosescă de această stare pentru a-i da, cum sperază ei, o lovitură de mărte.

De aici vine, că, precum se vede, țșpanii au primit dela Szell porunca, să pună în mișcare pe toți agenții puterii subordonați lor și toate elementele dependente și slabe chiar din sinul poporului nostru, pentru a seduce și corupe pe alegătorii români, ca să-și vândă voturile în favoarea candidaților lor.

Așa se întâmplă în toate comitatele locuite de Români, chiar și în acele, a căror populațiune este aproape cu desăvârșire română și unde administrațiunea continuă, fără a

ține seamă de devisa mult lăudată a erei Szell, a fi o adevărată satrapie. Ori-ce mascaradă electorală trebuie să-și aibă pe Românul său slab de ânger, care să facă pe tălmaciul, său să ducă v'r'un prapor cu tricolorul unguresc. Acesta, firesce, numai pentru a afirma, că acolo unde-i vorba de drepturi nu există nici o deosebire de naționalitate și toți sunt egali și frați în maghiarism. Ast-fel procede Coloman Szell la „completarea construcțiunii statului național maghiar“, ce a pus'o în fruntea programului său.

Ministru-președinte și de interne și-a croit programul după cum el a creșut mai bine. Va recunoșce însă, că noi Români nu-l putem accepta pe câtă vreme încercarea realizării lui merge pe pielea noastră. Protes-tăm deci solemn în contra apucăturilor perverse ale regimului său, care s'a recomandat ca regim echitabil și cinstit și care acum vine și se folosește față cu alegerile dietale de o tactică din cele mai miserabile pentru a-și asigura victoria programului său la viitorile alegeri.

Alegeri curate a promis, că va face guvernul Szell, și mulți naivi au creșut în această promisiune. Par' că moravurile cele vechi, înrădăcinate ale Maghiarilor în practica electorală, se puteau schimba așa curând și așa ușor cu omenii vechi și cu o etichetă nouă a sistemului vechi. Ah, fugi de-acolo! Mai ales când abuzul devine principiu de stăpânire, cum este neîndoios proclamat față cu naționalitățile, am stecit'o cu alegerile „curate“.

Este o lege nouă destul de aspră, decât s'ar executa cu nepăr-tinire. La ce ne putem aștepta însă în cazul special, în care se tratcă pentru cei dela putere de-a înjgheba cu ori-ce mijloce și cu ori-ce preț pe Nemaghiari în șirurile guvernamentale ale „națiunii“ domnitoare și

când acesta se proclamă ca o necesitate absolută de stat?

Nu de mult au fost aleși juđii dela Curiă, cari vor fi chemați a judeca în afaceri electorale pe baza noiei legi. N'am văđut nici un nume nemaghiar între cei aleși și mai ales nici un jude de naționalitate română, cu toate că la Curiă mai avem câți-va juđi destul de capabili și harnici.

Decă în centre însemnate electorale, cum este al Brașovului, se face sub egida „alegerilor curate“ o agitațiune electorală cu mijloce din cele mai condamnabile și neier-tate în favorul candidaților guvernului, cum vor sta lucrurile în centrele mai mici sătesci din țără, unde despotismul administrației adeseori nu mai cunoșce margini?

Dăr despre cele ce se petrec în Brașov, unde țșpanul, omul de încredere al guvernului Szell, este unul dintre cei numiți de acest guvern, vorbim mai jos la cronica mișcărilor electorale.

Aici ne restrângem a constata, că manoperele și machinațiunile electorale, ce s'au dat și se vor mai da pe față în Brașov ca și pretutindeni, pe unde locuiesc naționalități nemaghiare, se fac cu întrebuintărea acelorăși presiuni și acelorăși mijloce de seducere și de corupțiune, ca și mai înainte. Schimbarea e numai aparentă, esteriură, se lucrăză mai mult în secret și se face mai puțin șgomot, și acesta metodă se pretinde că reprezintă noul period al „alegerilor curate“. Ce șfidare a bunului simț și a dreptei judecări!

Afaceri electorale.

Agitațiunea electorală în Brașov.

N'ar fi creșut nimenea, că aici în Brașov se va desfășura de rëndul acesta o agitațiunea electorală, cum n'a mai fost nici

odată, mai ales în ce privesce mijlocele murdare și condamnabile, de care se folosesc cei ce au pus'o în lucrare.

Decă numai jumătate din știrile, ce sunt răspândite în oraș despre agitațiunea ce se face de falanga jidano-maghiaro-armenă pentru candidații comitetului din loc, său mai bine ęis ai „Kulturegylet“-ului din Clușiu sunt adevărate, atunci trebuie să i-se urce omului sângele în cap de indignare.

Se știe, că, neavând prospecte altfel de a reuși, candidații maghiari guvernamentali, cari au intrat în luptă cu candidații Sașilor, alergă după voturile alegătorilor „valahii“. Las' oă și numai ideea de a apela la voturile acelora, pe cari i-au privit și i-au tratat neconțentit ca dușmani, trebuie să revolte pe ori ce om de bun simț, dăr apoi propaganda său în limbajul patriotic corteșirea, ce se face din partea agenților maghiaro-jidani trece peste toate limitele tolerabile.

Nu-i destul, că de două săptămâni colindăză agenții pe la diferiții alegători, având impertinența a-le propune să le vândă voturile, părăsind cu necredință cauza națiunei lor, dăr precum ni-se asigură, că s'a întâmplat, li-s'a promis unor alegători din suburbiile noastre, că li-se vor da și bani „după alegere“. Nu este asta corupțiune pe față?

Ni-s'a raportat ca șigur, că un funcționar dela perceptoratul de dare reg. ung. este un corteș de frunte și umblă să amăgescă pe alegători. Ni-se mai spune, că și alți funcționari lucrăză paralel cu el pe sub mână. Se trimit liste pe la alegători români cu provocarea de a-le subscrie, vrând ast fel a-i prinde, că vor vota pentru unul din candidații unguri.

Dej mai mulți birjarii români din Brașov sunt angajați cu câte 5 fl. de oătră agenții electorali pentru ziua alegerii și se ęice, că li-s'au promis deosebit câte 5 fl. pentru fiă-care alegător român, pe care-l vor oăștiga și-l vor duce la urnă. Se fac promisiuni și de natură, că Ungurii vor șprizini de aci încolo pe Români în comună și co-

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

O vedeniă.

Sunt amintiri în viața omului, pe cari nu le potă întuneca vremea, lumini în fața cărora rămăi pe gânduri când te chiamă din când în când să bați cărările trecutului; te cuprind par' că un fel de frică când îți vin în minte și asta fiind-că nu le veđi și nu le-ai veđut nici odată clare ca să le poți înțelege.

N'aveam mai mult de șese ani. Din cauza unei ștregării, pe care-o făcusem cu o ęi înainte mă pomenesc într'o diminută, că-mi trage mama vre-o câte-va nelușe de șiriam în sus. Am șters'o plângend pe portă și nu m'am mai oprit până în lunca dela marginea satului.

Aici am vagabondat totă ęiua vorbind cu florile și cu păserelele și pentru întâia-ori atunc mi-a trăsuit prin cap să plec în lume. Mă uitam cu temere la gardul ce închidea lunca dinspre răsărit, și nu îndrășniam nici să mă apropiu cel puțin de el, ne-cum să-l sar, căci nu-mi eșiau din minte rbele lui moș Ioan:

- Moș Ioane, ce-i dincolo de dealul ăla?
- Raiul.
- Dăr dincolo de muntele ăla?
- Iadul.
- Dăr dincolo de gardul ăla.
- Dunărea.

Etă de ce mi-era frică să m'apropiu de gard.

Sorele se odihnia pe vârful dealului, ca să mai prindă putere, căci multă cale umblat'a și mult mai avea să umble de-acum înainte. Rașele lui oădeau slabe pe pământ, ca privirile unui moșneg obosit de viață. Amurgul cu rēcorea și cu umbra lui alinătoare de gânduri, începă să cobore dinspre răsărit.

Mă cuprinse un fel de neliniște și de vedeam o pasere șburând spre cuib, mă încerca dorul de casă, dăr un fel de ambițiă încăpășinată nu m'ar fi lăsat să părășesc lunca odată cu capul.

M'am lungit sub o salcie, singura salcie, care era prin prejur și cum priviam dornic spre sat mi-se pără, că ved pe sora mea venind spre mine. Mă sculai repede și alergai vesel spre ea, dăr nu șoiu cum, când ajunseila puntea de peste vâlcea,

chipul soru-mii dispără din oărare și rămăsei ér singur.

Era mai mult întuneric, decât lumină și începă să mă cuprindă șpaima. Nesciind ce mai fac, o ștrigai odată pe nume, dăr glasul meu a rēsultat așa de pustiu, încă rămăsei nemișcat ca un lemn.

Peste puțin, desmetecit pe jumătate din înmărmurirea de adineori, începui să trec puntea încet și cu temă, o temă, care imi ține inima ca 'n cărlige și-mi întuneca mintea de nu mai șoiam ce fac. Pe la mijloc mă clătinași așa de tare, încăt eram mai gata... gata să... dăr șcăpai multămită unei minuni nepricepute; de-asupra mea veđui un chip de femeia, care-mi întinse brașele. Ori cât 'mi-ași chinui memoria, nu-mi mai pot reinșpșpșta șensația ce-am avut'o când imi ține brașele în ale ei, dăr chipul ei mi-l aduc aminte bine, mai ales, că l'am mai veđut de-atunc de vre-o câte-va ori.

Un cap blond, frumos afară din cale. Părul șpletit i-se pierdea într'o cētă, în care îi era înveluit tot corpul. Nisce ochi albaștrii, mari, incremențiți în orbitele lor, mă înșpăimēntau când oădeau asupra-mi. Mi-se pără, că m'a pironit cine-va puter-

nic, așa, că nu mai puteam face nici o mișcare. Era atâta bunătate în acea privire mōrtă, atâta blândețe!

Nu-mi mai aduc aminte, cum am ajuns acasă, destul, că această vedeniă mi-se arată din când în când în visele mele...

După vre-o oinci ani.

Adormisem în grădina sub un nuc bătrân, tovarăș bine-voitor al șburdălniciilor copilăriei. Sora-mea mă deșteptă făcend un haz ne mai pomenit. De ce ridea?... Ea adunase o multime de flori de tot felul și mi-le risipi prin păr, și acum când mă deșteptai și mă ridicai lenș pe mâna drēptă, florile 'mi oădeau ca o plōie din cap. Risul ei mă lășă nepășator și nu-i putui înțelege mișcarea când o întrebai:

— Unde s'a dus?

— Cine?

— Cum, n'ai veđut'o?

Vedenia cu ochii albaștrii și reoș ca de mort imi apăruse éră...

După câte-va săptămâni petreceam la grōpă pe biata mea șoriōră. Era atâta jale printre ai noștri, că ți-se rupea inima de milă. Mi-aduc aminte de momentul când au coborit-o 'n pământ. Mi-se întunecase

mitat și alte de acestea. Mai cade și câte-o amenințare directă, s'au indirectă.

In fața acestor uneltiri detestabile conjurăm pe fiă-care alegător român din orașul nostru să fiă tare la suflet și să respingă cu dispreț propunerile, ce i-se fac de a se lăpăda de sfânta cauză a neamului său și de a merge cu adversarii lui. *Românii nu aleg și deci nu votează pentru nici un candidat*, ori cine și ori de ce naționalitate ar fi.

Dér ôre fișpanul comitatului nostru ce ție la agitațiunile nepermise ale agenților maghiaro-jidani? El stă la o parte în tăcere, ca și când ar fi cel mai neutral. Atunci de ce nu se simte nici deocum îndemnat și dator de a întreveni pentru a curma ticăloșiile și abuzurile, ce se săvîrșesc din acea parte?

Ordonanță ministerială. Ministru-președinte Coloman Szell, a dat, ca ministru de interne, o ordonanță în care provocă pe viceșpanii comitatelor, să-i facă raporturi telegrafice despre turburările de ordine și despre presiunile, eventual despre măsurile polițienesci, ce s'ar lua din incidentul alegerilor.

Miliția și alegerile. Se vorbește și despre miliția, ce se va recuira cu ocaziunea alegerilor. In mai multe cercuri din comitatul Peștei, președinții comisiunilor electorale au cerut miliția. Comandele corpurilor de armată însă nu pot pune la dispoziția, decât un număr redus de soldați. Din cauza aceasta se plănuiesc, ca să fiă adusă miliția din Galiția și Austria-superiôră. — Tot semne, că alegerile vor fi „libere“.

Printre candidații slovaci se află și avocatul din Pojun, cunoscutul naționalist slovac Dr. Miloș Stefanovic, care și-a pus candidatura în cercul Bazin. In programul său Dr. Stefanovic cere introducerea limbii slovacesci în școle și oficii; libertate de întruire; revisuirea legilor politice bisericesci; cens egal și votare secretă.

Un alt candidat slovac naționalist e Sigismund Pauliny-Toth, care a pășit în cercul Turoș-St.-Mărtinului. Țilele trecute era să-și țină vorbirea-program în Stubnya, dér contrarii lui au improvisat un sgomot cu bataie așa de mare, încât a trebuit să părăsescă comuna.

Fôia „Testveriség“ scrie, că în câteva cercuri de prin slovacime lupta între candidații slovaci și candidații guvernamentali e esacerbată. Prin fel de fel de presiuni și momeli adversarii Slovacilor umblă să tragă pe alegătorii acestora pe partea lor.

Cercul de sus al Făgărașului: Se știe, că în cercul de sus al Făgărașului își puseseră candidatura și I. Cipu, secretar la

direcțiunea financiară din Brașov. D-l Cipu a pășit cu program guvernamental față de Mikszath Kalman, deputatul de până acum al cercului și guvernamental și el. Ni-se asigură însă, că acum in ajunul alegerii, d-l Cipu și-a retras candidatura și că s'a reintors deja la Brașov. — De aici se poate conchide, că presiunea din partea organelor oficiöse ale comitatului Făgăraș e așa de mare, încât d-l Cipu n'a mai voit să risce a sta față cu Mikszath, protegiatul guvernului.

A rămas buzat. Candidatul de deputația Béla Szende și-a anunțat pe Miercurea trecută „darea de sémă“ în satul Hodoș și eșind la fața locului cu mare alai și rămas buzat, scrie „Drapelul“ din Lugoș. Nici un singur sătean nu i-a eșit în cale. La primăria erau cu primariu cu tot trei ômeni, cari vędënd pe d-l candidat, și-a căutat care încătrău de lucru. Unul pretindea, că și-a uitat batista acasă, pe altul l'a apucat setea etc. Și ca hazul să fiă complet a luat un hătru bun de glume steagul lui Szende de pe crâșmă și l'a pus pe al lui Patyánszky. Fără să se mai opăcescă candidatul și a vędüt de drum. Bravo Români!

Studentii români la Atena.

Un redactor al ziarului „La Roumanie“ din Bucuresci a cerut d-lui Tocilescu să-i acorde un interviu asupra excursiunii din Atena. D-l Tocilescu l'a primit pe numitul redactor cu multă amabilitate, ér acesta la rândul său publică conversația avută cu ilustrul archeolog în numărul dela 16 (29) Septemvrie al ziarului „La Roumanie“. Fiind acest interviu de un interes palpitant, ne grăbim a-l publica și noi în traducere.

D-l Gr. Tocilescu—scrie „La Roum.“—fericitul organizator al excursiunii făcută de studenții români la Atena — excursiune al cărei succes a întrecut ori-ce așteptare și constituie o legitimă mândrie pentru România, — a avut amabilitatea a ne primi ați dimineță și a ne acorda un interviu.

Savantul profesor al universității din Bucuresci, pe care l'am cestionat asupra impresiunilor aduse din Grecia și asupra proiectului, ce i-se atribue, de a invita pe studenții greci să vie anul viitor la Bucuresci ne-a făcut despre călătoria sa o admirabilă dare de sémă, pe care o reproducem cât se poate de fidel.

— De când am conceput ideia unei excursiuni a studenților noștri în Grecia — spunea d-l T. — am vrut să-i conserv un caracter absolut neoficial. Un profesor de archeologie și istoria antică a condus pe elevii săi și pe admiratorii classicismului antic în țera, unde s'au ridicat monumente

tele cele mai durabile ale artei și unde s'au desfășurat evenimentele cele mai importante și mai pasionante ale istoriei omenirii.

Étă de ce, pentru a lua acestei excursiuni ori-ce caracter oficial, eu m'am adresat numai Rectorului universității din Atena, pe care l'am rugat să organizeze primirea excursioniștilor și a-se pune în contact cu autoritățile, pentru ca pe de o parte această excursiune să nu-și piérdă caracterul pur științific, ér pe de altă parte, pentru-ca întreg meritul succesului să revină Rectorului universității din Atena. Așa s'a și făcut. Rectorul, d-l Mitsopulo al cărui mandat expirase în acest timp și după densusul succesului său, d-l Sachelaro-pulo, au pus în mișcare tôte autoritățile. Asta, bine înțeles, în cât privește forma. In cât pentru fond, există lucruri pe care nu poți rămâné stăpân. O simplă excursiune științifică, prin forța lucrurilor a născut o manifestațiune spontanee de fraternitate între cele două popóre, pe cari legăturii seculare le țineu strins unite și cari n'asteptau, de cât ocaziunea de a-se produce.

Cum să ne explicăm altfel prezența miilor de Eleni, cari ziua și noptea așteptau trecerea studenților români, pentru a-i primi cu urale, cu flori și cântece patriotice, înțelegënd aici și imnul regal român? Se poate altfel explica faptul, că din momentul, când am debarcat în Pireu și în tot parcursul nostru dela Atena la Patras, pretutindenea în fine, gările erau pavoa-sate cu culori grecesci și române și împodobite cu verdéță, ér străđile iluminate?

Pe urmă cu ocaziunea excursiunii noastre la Olympia, în tôte stațiunile, la dus și întors, în Eleusis, Megara, Corint, Kiaton, Lorata, Arghion, Psatopyrgo, Patras, Achaia, Lechena, Pyrgos și Olympia, Grecii alergau din tôte părțile pentru a saluta cu un entusiasm nedescrisibil sosirea studenților români. Muncitorii își suspendau lucrul, cu consimțământul patronilor, ca să asiste la serbătorirea Românilor și Grecii ofereau studenților flori și fructe strigând: Să trăiască România?

Tôte aceste manifestații de bucurie erau spontanee. Toți se mirau, de ce studenții n'au venit mai curënd? In Patras nu există un singur locuitor, care să nu fi participat la serbări. Se poate dice așa-dér fără témă de esagerare, că entusiasmul Grecilor la vederea studenților români s'a transformat într'un fel de delir național.

Printul moștenitor al Greciei, care mi-a făcut onôrea de a mă primi, mi-a exprimat aceleași sentimente: „Nimic“, imi dicea el, „nu se poate opune acestei fraternități între cele două popóre și entusiasmul, cu care poporul grec primesce pe studenții români este cu derșivrișe natural.

„Étă de ce“, adaogă el „eu consider ca un eveniment din cele mai fericite sosirea

d-vôstră în Grecia. Cele două popóre vor trage un mare profit din această confraternitate“.

Étă de ce o simplă excursiune științifică, a cimentat legăturile frătesci, cari, bine că sunt lipsite de ori-ce caracter oficial său diplomatic, nu sunt mai puțin durabile, fiind-că unesc doné popóre, cari au aceeași confesiune, și cari au avut suferințe analôge. Aceste legături sunt mai puternice, decât tratatele, căci acestea conțin în tôteuna reticențe și adesea se iscălesc cu recelă.

— Dér studenții greci vor veni la noi?

— Da. Étă de ce entusiasmul trebuie cultivat, căci la rândul nostru trebuie să manifestăm și noi aceleași simpatii, cu o egală ardóre și să nu fim inferiori ospitalității, ce ni-au dat'o ei.

In toastul, ce l'am ținut în Olympia, unde erau adunați o mie de ômeni în jurul meselor dela banquet, eu am formulat următoarele două propozițiuni cari au fost primite cu aplause unanime:

1) Din cinci în cinci ani, studenții români se vor duce în Grecia, și studenții greci vor veni în România. Români vor fi primiți în Olympia, locul sacrat al tuturor statelor grecesci, anticul loc de întâlnire internațională, unde nu se credea, de cât într'un singur deu, Iupiter din Olimp și unde ostilitățile erau suspendate pentru timpul Țil-lor consacrate cultului lui Zeus, ér Grecii se vor aduna la Adam-Klissi, unde se înalță monumentul lui Traian, părintele Românilor, căci Olympia reprezintă ideia Elenismului, precum Adam-Klissi reprezintă ideia Românilor.

2) Se va bate o medalie comemorativă, care va perpetua amintirea primirii studenților români în Grecia. Această medalie va reprezenta pe o parte templul lui Jupiter din Olymp, cu statuia acestui deu, după Phidias, ér pe cealaltă să fiă monumentul triumfal al lui Traian, cu statuia acestui împérat. Medalia va purta inscripția „Fraternitatea greco-română“ în românește și grecesce.

— Când se va face visita studenților greci?

— Am să aranjez lucrurile astfel, ca studenții greci să sosesc în România doné său trei țile înainte de 10 Mai, ca să asiste la revista trupelor noastre, cari s'au acoperit de glorie la Plevna. De altfel eu am luat deja măsurile pentru formarea comitetului de organizație, pentru primirea studenților greci. Invitația se va trimite în curënd la Atena.

Eu am mare încredere, ne declară d-l Tocilescu terminând, în patriotismul guvernului, ori care ar fi acela și în sentimentele delicate de care va fi animat față cu frații noștri și sunt convins dinainte, că ministrii români, autoritățile și publicul nu vor fi inferiori ospitalității și

dinaintea ochilor și mă înecau suspinele ce-mi eșiau din piept. Când cădură cei dintăi bulgari pe cosciugul împodobit cu flori, mi-se părü, că sub mine se deschide pământul și încep să mă afund încet ca legănat de vânt. In momentul acela cei doi ochi albaștrii și reci ca de mort luoră în întunericul ce mă impresura și se mirară toți de prin prejur când întinsei brațele în sus rostind:

„De ce te uiți așa?“...

După vre-o șapte ani.

In amurgul unei seri de tómnă mă plimbam pe sub pădure. Eram trist fără să știu de ce și mă durea când auđiam vântul cum desprinde frunzele bietilor copaci. M'am oprit la rădăcina unui stejar, lângă un isvor. Cum steteam cu privirea pierdută în undele lui, mă isbi un dor, un dor de... nu știu ce, și începui să 'ngân o doină veche pe care-am învățat'o dela un lăutar bătrân. La început mi-se părü, că mă mângăe cântecul, dér peste puțin băgai de sémă, că sunt mai încôroat de jale și că lacrimile începură să-mi isvorască din ochi.

Când mi-se limpedură puțin privirile, în fața mea se ridică éraš și acea vedeniă

frumôsă cu fața palidă ca de mort și cu privirea incremenită.

M'am uitat drept în ochii ei. Ce față suferindă! Ași fi vrut să-i vorbesc, dér recelă expresiunii sale imi îngheță vorbele pe buze. Și cu cât dor așteptam din partea ei un sémn, o mișcare, o clipire. In zadar! Pleoapele îi rămăneau împietrite, fața nepăsătoare și zimbetul acela trist de pe buzele ei mörte sémăna o' floricioă crescută pe un mormânt părăsit.

Mut și uimit până în adâncul sufletului îi întinsei cu sfială mâna, dér mi-o retrăsei cu spaimă și desmetecit vędüi, că 'mi înmuiașem degetele în apa isvorului.

Se inserase. Pornii cătră casă abătut, ér în urma mea vântul tómnai pesomorite se juca un joc jalnic cu frunzele bietei păduri.

Astă-érnă pe-o nopté viforôsă de Decembre mă întorceam dela teatru. Se jucase Hamlet. Eram fôrte nemulțumit de personagiul acesta și nu mă puteam împăca cu răbdarea lui de a nu uicide pe regele, tatăl său vitreg, odată ce se convinsese, că acesta e ucigașul adevăratului său tată. Pe coridorul hotelului, la eta-

giul al doilea o lampă își împrăscia lumina somnorôsă și prin liniștea misterioasă de casă părăsită sgomotul pașilor mei mă înflora. Atunci mi-se arată éraš și vedeniă și mă însoți de-alungul coridorului până la ușa camerei mele.

Mă obișnuisem cu acei ochi sfară din cale de frumoși și fața palidă ca de cêră imi era dragă. Acea melancoliă rece din privire ași fi voit s'o fur și s'o ascund în fundul sufletului meu, căci, mărturisesc, n'am vędüt în inimea asta nimic mai frumos, mai curat și mai dumnezeesc, decât acel albastru ce se arăta așa de rar sufletului meu vecinic pe drumuri în cautarea unui colțisor de senin.

Indată ce am intrat în cameră, vedenia dispărü.

Aprinsei lampa. Era frig și vântul urla pe afară, împroșcând ferestra cu zăpadă.

Obosit, împovărat de greutățile vieții, chinuit de impresiile din séra aceea, neliniștit de reapariția acelei vedenii, ca se-mi mai aduc gândurile de pe drumuri, mă gândii c'ar fi bine să răspund unui prietin la o scrisóre, în care mă întreba, ce este *geniul*. Imi adusei aminte de vorbele lui

Buffon: „geniul nu este decât o răbdare îndelungată“. Așa,... am găsit; am să-mi brodez răspunsul pe fondul acestei propoziții.

Mă aședai la masă gata de scris.

In creerul meu se începü atunci o revoluțiă întregă. Diferitele impresii cereau să se ridice peste gânduri, ér amintirile încô cereau cu insistență locul de onóre.

Căđui într'o toropelă, în care nu putui să-mi mai dau sémă de nimic; am și durmit mi-se pare.

Când m'am tređit era târđiu. Am deschis ochii încet privind drept pe hărtia ce-mi sta dinainte. In locul frumôsei vedenii ce 'n vis, — căci o vędusem éraš — imi stetea drept în față, nu găsi decât niște litere întortochiate legate una de alta prin nișce linii lungi și subțiri parcă ar fi scrie o fetiță din clasa întâi primară. La început nu putui să citesc. Mă uitai mai bine și spre marea mea mirare pe hărtia ce-mi sta dinainte cetii cuvântul:

Răbdarea....

Z. Bărsan.

entuziasmului, pe care le-au manifestat Grecii față cu studenții noștri.

*

Cu această ocaziune publicăm interesantul discurs al rectorului Mitsopulo la serbarea dată în onoarea studenților români la universitatea din Atena. Eită discursul:

Bine ați venit, erudiți confracți și nobili tinerime universitară a iubitei Românie, în cetatea glorioasă a Paladei (Minerva), în lăgănul civilizației.

Voi, iubiiți Români, printre popoarele parcurse de bătrânul Istru, reprezentați noblețea rasei latine, continuați în mod meritoriu istoria națiunii voștre și pașiiți înainte cu curajul sub scutul tradițiilor glorioase ale marelui vostru nume național și a nobilei voștre origini.

Nu departe de voi, un popor mic, mic acum la număr, der de asemenea renumit, pe al cărui pământ adăpat de sânge și sacru a-ți venit aici a vă pleca genunchiul în semn de recunoștință și a vă înclina în fața rămășițelor neperitabile ale marilor săi străbuni, a păstrat de-alungul veacurilor de robie și prigonii neatinsă existența sa națională, și luptă spre a dovedi lumii civilizate autenticitatea sa de origine glorioasă nobile, săpându-o în chip neșters prin propriile sale opere pe paginile neperitabile ale istoriei.

Românii și Grecii suntem frați, amândouă popoarele provenim din același izvor gemân, din care a eșit totă civilizația omenirii. Amândouă am fost facla, care a luminat în comun pentru prima dată lumea; și muncim și în viitor în comun pentru continuarea acestei nobile opere. Lupta e mare, der și cu una forțe glorioasă.

Dela Carpați și dela valorile Ilustrului până la Tenar, Creta și Asia mică, de alungul veacurilor au năvălit barbarii și au lăsat lanțuri grele de distrugere și de moarte, lăsând urme de trecerea lor, fără să a puté șterge de pe fruntea însângerată a Românilor și Grecilor pecetea virtuților părinților lor, care dovedesc originea superioară și nobilă a amândurora, pe care cu mândria o scoțem la ivelă în fața lumii civilizate.

Să ambiționăm deci fraților, a o păstrăm curată pretutindeni și aci sub umbra etnoii sacre a Acropolei, sub neîntrecutul Partenon.

Ca rector al universității naționale, vă adresez, nobili Români, salutul frățesc.

Nu uit că în zile de întunecată robie în patria voastră nobilă ca într'un cămin călduros a fost cultivat și păstrat focul tradițiilor noastre și a culturii noastre naționale, care pe la începutul secolului XIX încăldea piepturile eroilor renascerii grecești.

Un grup ales al acestui popor nobil ospitalier, florea tinerimei universitare condus de profesori erudiți, o primim astăzi și o salutăm din totă inima.

Triăscă România!

Triăscă Majestatea Sa Regele Carol!

Triăscă tinerimea universitară română!

Din străinătate.

Visita Regelui Carol la Atena.

Din Atena se anunță, că în cercările poliției de acolo prinde din ce în ce mai multă consistență scirea despre o eventuală vizită a Regelui Carol al României în capitala Greciei. Presa ateniană, în legătură cu această vizită, continuă să înregistrare svonul despre o posibilă încheiere de convenție militară între România și Grecia.

Cestiunea Cretună. Ziarul „Asty” anunță, că puterile vor fi sesisate în curând de un proiect prin care se va acorda Greciei un fel de protectorat asupra Cretei, punându-se astfel capăt forme actuale de autonomă, care necesită cheltuieli superioare intereselor economice ale țării.

Amănuntele proiectului vor fi cercetate la Fredensborg, unde Principele George va duce după invitarea părintelui său.

Liberarea Armeniei. În cercările diplomatice bine informate asupra inten-

țiilor marilor Puteri în Orient, se asigură, că forțe în curând ambasadorii acreditati la Constantinopole se vor întruni în congres spre a decide asupra ameliorării de adus în situația extrem de critică a Armenilor. Se sunește chiar, că marile Puteri ar proiecta să creeze pentru Armenia o situație identică cu cea actuală a Cretei, scăpând-o astfel de sub mâna imediată a Turciei.

O controlă internațională a financelor turcesci. La Yldiz-Kiosk a produs o adevărată consternare scirea telegrafică venită din Paris după care Delcassé, ministrul de externe al Franciei și contele Lamsdorf, ministrul de externe rus, au luat înțelegere pentru instituirea unui eventual control internațional asupra financelor turcesci. Această măsură ar fi dictată Europei de starea intolerabilă în care se găsește actualmente imperiul otoman în general, și finacele sale în particular.

SCIRILE DILEI.

17 (30) Septemvrie.

Batalionul german în Viena. Batalionul german, reîntors din China, a plecat la Viena cu un tren special din Triest. A fost însoțit la gară de comandantul Succovaty și de reprezentanții autorităților civile și militare. Trupele garnisonului erau înșirate pe tot parcursul până la gară; o mulțime enormă era îngrămădită în dosul trupelor. Batalionul a sosit Vineri în Viena și a fost primit călduros de autorități și de populațiune. Cu ocaziunea solemnității, care a avut loc la Hofburg pentru remiterea unui drapel acestui batalion, Majestatea Sa a fost aclamat cu entuziasm; o mare mulțime a asistat la această ceremonie militară. Maj. Sa a conferit decorațiunii ofițerilor și sub-ofițerilor germani, în mijlocul uralelor entusiaste pentru domnitorii Austro-Ungariei și Germaniei. S'a dat apoi un prânz la Curte în onoarea ofițerilor batalionului german. Monarhul a ridicat un toast pentru împăratul Wilhelm, zicând: „Impăratul Wilhelm, scumpul meu prietin, a avut atențiunea de a ordona, ca batalionul german să treacă prin Viena. Profit de această ocaziune pentru a saluta călduros pe acest brav batalion: armata și marina mea sunt adănc pătrunse de confraternitatea de arme din China și uréză o bună-venire, ca bun camarad, batalionului german”. Maj. Sa ură, ca ofițerii germani să păstreze o frumoză amintire de zilele, ce au petrecut împreună cu camaradii lor austro-ungari în China și la Viena și termină închinând în sănătatea împăratului Wilhelm.

Monumentul din Dealu-Spirei. Mișcarea de redeșteptare națională dela 1848 între multe zile de glorie are eternisată cu deosebire ziua de 13 Septemvrie. În această zi o mână de pompieri au ținut piept trupelor turcesci mult mai numeroase. Înainte de asta cu trei ani s'a lansat ideea de a ridica un monument în Bucuresci, pe Dealu Spirei, în fața arsenalului, tocmai acolo, unde s'a întâmplat memorabila ciocnire a vitejilor pompieri români. Acest monument s'a terminat și er în 16 Sept. v. s'a ținut în Bucuresci solemnitatea desvălirii cu o deosebită pompă. Dintre pompierii, cari au luptat cu atăta eroism pe Dealu Spirei, mai sunt în viață încă locotenentul Grig. C. Petrescu și pompierii G. Diaconu, I. Gabreanu-Nicolae, Toader Severin, Enache Dobre Stoica, C. Gh. Bulea și Petru Stan.

Sfințirea internatului pedagogic din Caransebeș. Marți, în 11 (24) Sept., Caransebeșul și-a avut din nou ziua sa festivă. În fața unui public numeros și distinct s'a sfințit Internatul pedagogic, deschis în acest an școlar. Actul sfințirii s'a început la 11 $\frac{1}{2}$ ore a. m. și nd de față P. S. Sa Domnul Episcop Nicolae Popea, P. C. Sa Părintele arhimandrit Filaret Musta, toți membri Consistoriului, profesorii institutului teol.-ped., ca oșpeți d-nii protopop M. Popoviciu din Orșova, I. Pinciu din Ciocova, primarul orașului Const. Burdia, adv. Tit Hațeg din Lugosi, d-l Schramm din Orșova și mulți alții din loc și de aiu-

rea. După sfințirea edificiilor, s'evărșită prin P. O. D. protopop A. Ghidiu cu asistența preoților I. Stoian și G. Buru, P. S. Sa d-l Episcop își exprimă bucuria, că nici doi ani n'au trecut dela deschiderea Internatului teologic, și acum a ajutorul lui Dumnezeu și multe jertfe ale diecesei s'a deschis și internatul pedagogic, cu atât mai ales, că această diecesă mică și s'eracă a jertfit și jertfescă forțe mult pentru lucrul mare și folositor. Episcopia Caransebeșului a esistat de mult, a avut averi mari—der timpuri grele au adus-o acolo, că era să-și perdă și numele. Tot ce are astăzi, are dela restaurare încoci, de când din nimica s'au făcut multe recerute de necesități imperative, între cari și internatele. Internatul are menirea sa: să dedeie pe viitorii conducători ai poporului nostru la ordine, disciplină, știință, religiositate și moralitate, iubire de biserică și de instituțiunile ei. P. S. Sa pune la inima elevilor această instituție, ce are în fruntea ei un prefect, eră elevii la dispoziție toate cele de lipsă și spre folosul lor. Deci să se arete mulțumiri și recunoșcători față de biserică, păzindu-se de gânduri și moravuri rele, ca așa să devină învățători buni spre mângăerea și bucuria părinților, neamului și bisericii. La acestea răspunde directorul institutului d-l Patriciu Drăgălina.

Demisiunea podestei din Fiume. Se anunță din Fiume, că podesta (primarul) Mihail Mayländer a anunțat guvernului demisiunea din postul său. Causa demisiunii dice, că sunt agitațiunile elementelor radicale din partidul autonomist, cari tind a turbura eră-și ordinea în oraș. Spre scopul acesta profită de alegerea de deputat. Mayländer a luat poziția pentru candidatul guvernului contele Bathyan, pe când radicalii au candidat pe un profesor, —și fiind-că 29 din 51 membrii ai reprezentanței s'au alăturat la mișcarea radicalilor, Mayländer crede, că nu mai dispune de majoritate în reprezentanță, și de aceea își dă demisiunea. Ministru-președinte Szell a fost încunoscintat despre demisiunea lui Mayländer.

Poliția internațională. Guvernul german a elaborat un proiect pentru înființarea unei poliții internaționale, care să supravegheze pe anarhiști. Acest proiect a fost trimis tuturor guvernelor spre studiere, er pe ziua de 20 Octomvrie se vor întruni la Berlin reprezentanții tuturor țărilor pentru a discuta acest proiect.

Dela Comunitatea de avere din Caransebeș. Adunarea generală de toamnă a reprezentanței Comunității de avere din Caransebeș s'a ținut Miercuri, la 25 Septemvrie n., în prezența comisariului guvernial Carol de Pogány și aprôpe a tuturor reprezentanților. După-ce președintele, d-l Ilie Curescu, deschide adunarea, se trece la ordinea zilei: „Darea de sémă a comitetului administrativ despre dispozițiile și întâmplările mai însemnate dela ultima adunare încoci”. Din vasta dare de sémă a comitetului amintim următoarele: Se ia act și se dă expresiune durerii pentru răposarea generalului de divisiă Teodor cav. de Seracin și Ianăș Moșter. În sensul art. de lege XIX din 1898 Comunitatea de avere ar fi trebuit să treacă în administrația statului, der pe baza § 59 din aceeași lege, Comunitatea a cerut să se administreze și mai departe singură prin organele silvanale proprii. După delăturarea multor greutăți din partea Comunității, guvernul a satisfăcut cererei sub următoarele condițiuni: a) Comunitatea de avere să pună în aplicare cu începutul an. 1902 un statut organic, potrivit referințelor de astăzi, b) să facă pentru ampoiații săi un regulament nou de serviciu și disciplină, c) să corăspundă ordinațiunilor și lucrărilor impuse de ministrul de agricultură referitoare la administrarea pădurilor. Se ia act despre lucrările comitetului referitoare la aceste condițiuni și se raportéză mai departe despre grandioasă nouă zidire a Comunității și despre școala de lemărit. Amintim, că școala de lemărit s'a adaptat cu o sală nouă, s'a stabilit cursul de școlă de 5 luni și s'au luat

dispoziții, ca Comunitatea să deă ajutóre la 16 elevi ai acestei școle.

Mórtea lui Egan. Ziarul „Alkotmány” în numărul său dela 29 Septemvrie scrie următoarele: „Este curios, că Egan s'a sinucis. Încă și mai curios, că s'a sinucis în mijlocul agitațiunilor electorale. Curios este și faptul, că anumite țiare n'au dat acestei sinucideri importanța, pe care o dăduseră discursului, ce l'a pronunțat la timpul său Egan. De asemenea este curios, că astăzi nimeni nu-și mai aduce aminte de amenințările Jidovilor față cu Egan. Cu un cuvânt, astăzi este constat oficial, că Egan s'a sinucis. Cine să îndrănescă a se îndoi despre acesta? Nimeni. Numai ziarul „Kelet”, ce apare în Ungvar publică relativ la mórtea lui Egan următoarele:

„Carta poștală misterioasă. — Un membru al espositurei pentru salvarea Rutenilor a arătat Sâmbăta trecută unei societăți, care prânșia la restaurantul „Korona”, o cartă poștală anonimă, pe care a primit-o în ziua de 20 Septemvrie din Muncaciou. Această cartă cuprinde următoarele: „Egan este încă între noi, Egan trăiesce încă. Numai de ar peri!... Der nu face nimica. Astăzi său mâne!...”

Ciuma în Neapole. Se telegraféză din Neapole, că 600 muncitori de vapóre sunt internați pe corabia „Oreto”. Toți sunt tratați cu serum contra ciumei. După îns-și declarațiile ministrului-președinte Zanardelli până acum s'au ivit 12 casuri de ciumă. De Vineri însă și până eră nici un alt cas nou nu s'a ivit.

Menagerie și panopticum. Peste câte-va zile va sosi în Brașov cel mai mare panopticum și menagerie ambulată din Europa, înființată la 1867 de Anton Koczka și fiul. În panopticum sunt mai bine de 1000 de figuri, cari forméză o espoziție interesantă anatomică, patologică și etnologică. În menagerie se vor da zilnic reprezentații cu diferite animale sălbatice. Detailuri prin anunțuri și așize.

Războiul din Africa sudică.

„Fall Mall Gazette” din Londra primesc de din sorginte bineinformată scirea, că Kitchener se simte forțe restrins în libera acțiune și de aceea s'ar fi decis serios de a demisiona din postul de comandant suprem în Africa sudică. Kitchener pretinde, ca „rebelii” să fii judecați la mórte, er nu numai la închisóre pe scurt timp. El cere mai departe trimiterea de trupe noue și proclamarea staturii lui în Capland și alte localități. Numita fôie mai pretinde a sci, că regele Eduard a avut zilele aceste o convorbire importantă cu ministru de război asupra situațiunii în Africa sudică.

Lui „Standard” i-se telegraféză din Pretoria: Kitchener a declarat, că dela finea lui Septemvrie încoci va considera de bandiți pe toți Buri, cari luptă, și-i va trata ca bandiți. Pentru prinderea acestor „bandiți” va organiza trupe anume.

Intr'aceia tot Kitchener telegraféză, că Buri sub conducerea lui Botha au atacat țera Zulușilor. Garnisonurile englese din fortificații au trebuit să desfășure rezistență desperată, pentru-ocă să respingă pe Buri cu mari pierderi.

Sciri nu mai puțin neliniștitoare sosesc din Capstad. Se dice anume, că școala ia zi de zi întindere tot mai mare, fiind-că ofițerii englesi însărcinați cu punerea în practică a stării de asediu, au sîstat tôte drepturile Olandesilor.

Convocare.

Reuniunea femeilor române gr. ort. din Braș și jur își va ține ședința adunării generale Duminecă în 13 Octomvrie st. n. la ôrele 2 p. m. în localul școlii capitale. La acesta adunare sunt invitați a participa toți membri și sprijinitorii scopului ce-l urmăresce reuniunea.

Braș, în 28 Septemvrie 1901.

Comitetul reuniunii.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Depositul de fabricate de postav și mărfuri de modă din STIRIA s'a deschis

în localul din casele com. biser. catolice din Strada Vămei nr. 23.

Cine dorește se aibă o haină bună și durabilă pentru purtat, bărbătească ori femeiească, va cumpăra de bună seamă **STOFE DE LODEN VERITABILE DIN GRAZ** singurul și primul deposit.

Deoarece reprezintă fabrica și pantru o parte a Ungariei, **primesc comande și „en gros“** afară de Brașov.

Informații — precum și **costume pentru bărbați și dame** se escută din partem prompt și solid. — Rugând on. public de o cercetare numărösă, semnez

F. WILK,

deposit de fabricate de postavuri și mărfuri de modă din Stiria.
Brașov, Strada Vămei nr. 23.

1—6.(273.

Cursul la bursa din Viena.

Din 28 Septembrie n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	118.30
Renta de corone ung. 4%	92.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.30
Impr. căil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.35
Oblig. căil. fer. ung. de est I. emis. 119.25	
Bonuri rurale ungare 4%	92.10
Bonuri rurale croate-slavone	93.30
Impr. ung. cu premii	175.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	142.50
Renta de argint austr.	98.40
Renta de hârtie austr.	98.50
Renta de aur austr.	118.85
Losuri din 1860.	138.
Aoții de-ale Băncii austro-ungar.	16.27
Aoții de-ale Băncii ung. de credit.	619.
Aoții de-ale Băncii austr. de credit.	612.50
Napoleonilor.	19.01
Mărci imperiale germane	117.22 1/2
London vista	239.10
Paris vista	94.80
Rente de corone austr. 4%	95.55
Note italiene	91.95

Cursul pieței Brașov.

Din 30 Septembrie n. 1901.

Bancnota rom. Cump. 18.94 Vënd. 18.96
Argint român. Cump. 18.30 Vënd. 18.64
Napoleonilor. Cump. 19. Vënd. 19.04
(Halbeni) Cump. 11.30 Vënd. 11.40
Ruble Rusesci Cump. 126 1/2 Vënd. 127 1/2
Mărci germane Cump. 58.50 Vënd.
Lire turcești Cump. 10.72 Vënd.
Scris. fonic. Albulna 5% Vënd. 101.

Târgul de rimători din Steinbruch.

Starea rimătorilor a fost la 24 Sept. n. de 45,700 capete, la 25 Septem. n. au intrat 319 capete și au eșit 420 capete, rămânând la 26 Septemb. n. un număr de 44,818 capete.

HOTEL ORIENT

Cu începere de Duminică din 29 Septemvre a. c. vine la vânzare în

Restaurantul Hotel Orient (nr. 1)

șilnic Bere prospătă de Steinbruch (a Dreher),

Königsbräu paharu . . . 10 cr.

Transilvania bräu paharu 8 cr.

Totodată atrag atențunea on. public asupra

Vinurilor escelente

de masă, vechi și în butelii și șampanie.

Bucătărie recunoscută de bună și ieftină.

Abnamente în local și afară de local.
Table d'hôte pentru nunți și societăți cu prețuri ieftine.

Dejun zonen 8 cr. Serviciu prompt.

Rogându me de o cercetare numărösă, sunt

cu totă stima

Adolf Mühlhofer,

Restaurateur,

HÔTEL ORIENT.

2—10.277.

Se notéză marfa ungrăscă: vechi
grea dela fl. tineră grea dela
92—98 fl., de mijloc dela 92—98 fl.,
ușoră dela 91—92 fl. — Sêrbescă: grea
91—92 fl., de mijloc 90—91 fl., ușoră
90—91 fl. kilogramul.

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 18 Sept. 1901

S e m i n ț e	Quali-tatea per Hect.	Prețul per 100 chiloگرامe
Grâu Bănățenesc	80	8.
Grâu dela Tisa	80	8.15
Grâu de Pesta	80	7.95
Grâu de Alba regală	80	8.25
Grâu de Bácska	80	8.
Grâu ungrăresc de nord	80	8.
Grâu românesc	80	8.

Seminte vechi ori nouă	Soiul	Quali-tatea per Hect.	Prețul per 100 chiloگرامe
Săcara		70—72	6.55 până la 6.75
Orz	nuty.	60—62	6.45 6.65
Orz	de rachiu	62—64	5.90 6.10
Orz	de bere	64—66	5.75 5.90
Cucuruz	bănkien.	75	
Cucuruz	alt soiul.	73	
Hirșică	" "		4.80 5.

Produce div.	Soiul	Cursul
Săm. de trifoiu	Lafernă ungar.	
" "	" transilvană	
" "	" banățenă	
" "	" rosă	
" "	rainat dupla	
Ulei de rapiță		
Ulei de in		
Unsore de porc	dela Pesta	55.
dela țera		44.
Svanată	din Bosnia	14.50
Prune		
Licțar	Slavon și Serbia	15.50 16.75
" "	din Serbia în s.	
Nuci	slavon nou	
Gogoși	serbesc	
" "	din Ungaria.	
Miere	serbesc.	
Ceră	brut	
Spirț	Drojdiațe de s.	

AVIS pentru amatorii de BERE!

Se aduce la cunoștința on public, că cu începerea de aji se vinde în **Villa Kertsch la**

CAFENEAUA ȘI RESTAURANTUL „BOULEVARD“

Bere de Steinbruch Dreher (Mäzenhofer)

direct d'asă și pusă în vëndare nefălsificată.

Dejun zonă 8 cr. — In Cafenea se vinde de aji încolo **Cafea pentru dejun cu 12 cr.**

In fiecare și concert-ză „Capela“ lui Dick Georg, sosită de curând din Büssela. — Sepa'e's stau la dispoziția P. T. publ. De o cercetare numărösă se rögă

1—6(277)

Antreprenorii.

TIPOGRAFIA

A. Mureșianu

Brașov, Târgul Inului Nr. 30.

Acest stabiliment este provădut cu cele mai bune mijloce tehnice și fiind bine asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne este pus în pozițiune de a puté escuta **ORİ-COMANDE** cu promptitudine și acurateță, precum:

IMPRIMATE ARTISTICE IN AUR, ARGINT ȘI COLORI.

CĂRȚI DE ȘCIINȚĂ, LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STĂTUETE.

FOI PERIODICE.

BILETE DE VISITA DIFERITE FORMATE.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

ANUNȚURİ.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE pentru toate speciile de serviciiuri.

BILANȚURİ

Compturi, Adrese,

Circulare, Serisori.

Coverete, în toată mărima.

TARIFE COMERCIALE,

INDUSTRIALE, de HOTELURİ și **RESTAURANTE.**

PREȚURİ-CURENTE ȘI DIVERSE

BILETE DE ÎNMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov Târgul Inului Nr. 30, etajul I, cătră stradă. — Prețurile moderate. — Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia **A. MUREȘIANU, Brașov.**

„Gzeta Transilvaniei“ cu numărul à 10 fil. se vind

la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Neații.